

E04/15/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

37d, 15/02
E04/15/02 ✓

Nr 43978

Kl. 37 d, 6/01

Jerzy Jaworski

Warszawa, Polska

37d, 15/02

Sposób układania podłóg

Patent trwa od dnia 7 listopada 1957 r.

W obecnym budownictwie stosuje się przeważnie podłogi z desek o grubości 29–32 mm, posadzki z klepek dębowych lub bukowych o grubości 18–22 mm i podłogi pokryte linoleum lub folią z tworzyw sztucznych.

Przy stosowaniu klepek, linoleum lub folii z tworzyw sztucznych, używa się duże ilości drewna na ślepe podłogi.

Przy układaniu tych materiałów bezpośrednio na podłożu betonowym wymaga ono zużycia odpowiednich lecz drogiej materiałów izolacyjnych. W przypadku nie stosowania materiałów izolacyjnych wybitnie zwiększa się akustyczność, a tym samym pogarsza się warunki mieszkaniowe.

Wykonanie gładkiego podłoża betonowego, co jest niezbędnym warunkiem otrzymania dobrej i trwałej podłogi z klepek drewnianych, linoleum lub folii, jest procesem pracochłonnym, wykonywanym na mokro, a więc opóźniającym oddawanie pomieszczeń do użytku. Wszystkie wymienione wady usuwa sposób według wynalazku. Sposób układania oszczędnościowych podłóg uwidocznił jest na rysunku.

Podłogi według wynalazku wykonuje się z kilku warstw, których grubość uzależniona jest od materiału użytego na wierzchnią warstwę podłogi. Na strop 4 układa się 2–3 cm warstwę 3 drobnego materiału sypkiego, najlepiej piasku. Po wyrównaniu tej warstwy układa się na niej jedno lub dwuwarstwowo płyty gipsowe 2 o grubości 15–20 mm. Wierzchnią warstwę podłogi stanowią klepki posadzkowe 1 o grubości 5–9 mm, linoleum lub folia z tworzywa sztucznego. Płyty gipsowe wykonywane są fabrycznie i okleja obustronnie tekturą, używaną do produkcji suchych tynków. Masę gipsową do produkcji tych płyt sporządza się w ten sposób, że do masy gipsowej, stosowanej do suchych tynków, dodaje się drobne ilości związków krzemooorganicznych lub innych środków wodoodpornych. Dolną warstwę tektury płyty gipsowej powleka się masą asfaltową. Górną powierzchnię płyty, bezpośrednio przed układaniem deszczulek posadzkowych, linoleum lub folii z tworzywa sztucznego, powleka się lepiszczem wodoodpornym, sporządzonym na bazie kazeiny z dodatkiem środków plastycznych na przykład emulsji

polioctanu winylu. Idealnie równa powierzchnia fabrycznie przygotowanych płyt gipsowych ułatwia i przyspiesza układanie materiałów podłogowych w arkuszach. Gładka i równa powierzchnia płyt umożliwia również układanie cienkich deszczulek posadzkowych o grubości 5–9 mm, zamiast dotychczas stosowanych o grubości 18–22 mm. Przy stosowaniu podłoża według wynalazku poszczególne deszczułki posadzkowe przykleja się lepiszczem do płyt gipsowych. Deszczułki stykają się jednak między sobą na sucho i nie wymagają łączenia na pióra. Celem zapobieżenia odkształcaniu się deszczulek, winny być one możliwie małych wymiarów na przykład 120 mm x 24 mm x 5 mm i wykonane z dokładnością do 0.1 mm. Podłogi 2–3 warstwowe według wynalazku mogą być wykonywane w zakładzie prefabrykacji, przywożone

na budowę i układane na stropie uprzednio pokrytym warstwą piasku.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób układania podłóg z klepek posadzkowych, folii lub płytek z tworzyw sztucznych oraz linoleum układanych na prefabrykowanych płytach gipsowych ułożonych na podłożu z materiałów sypkich, najkorzystniej z piasku, znamienny tym, że 2–3-warstwowe podłogi są prefabrykowane, układane na podłożu, przy czym klepki posadzkowe stanowią małe i cienkie deszczułki drewniane najkorzystniej o wymiarach 120 mm x 24 mm x 5 mm, które stykają się między sobą na sucho i nie wymagają łączenia na pióra.

Jerzy Jaworski

